

Improvement of Children Road Safety in Iran

Mohsen Ansari¹, Ali Gorji^{2, 3, 4*}

¹Police University, Tehran, Iran

²Shefa Neuroscience Research Center, Khatam Alanbia Hospital, Tehran, Iran

³Epilepsy Research Center, Westfälische Wilhelms-Universität Münster, Germany

⁴Department of Neurology and Institute of Neurophysiology, Westfälische Wilhelms-Universität Münster, Germany

Article Info:

Received: 23 Jan 2016

Accepted: 4 Feb 2016

ABSTRACT

Introduction: Road traffic accidents account for approximately 186,300 children deaths annually as well as millions of injuries; including brain and spine trauma. Road accidents may lead to several disabilities and chronic disease, such as refractory epilepsy and cognitive impairments. In low-income and middle-income countries, road traffic accidents account for about two-thirds of these casualties and injuries. To address the importance of public health and sustainable development issue of child road safety in Iran, The Fifth International Road Safety and Pediatric Trauma was held on January 20-22, 2016 in Tehran, Iran. **Conclusion:** During three days of discussion between several experts from Europe as well as Iranian scientists, physicians, health educators, and traffic police on different aspects of children road safety, the followings seven points were suggested for the improvement of children traffic safety: 1) declaration of road safety as a national health problem, 2) adoption of technical safety standards for cars and child seats, 3) codification of law for mandatory use of seat belt and child seats, 4) implementation of enforcement measures for checking seat belt and child seat use, 5) enhancement of accident research and data monitoring system country wide. Furthermore, emphases were given to protection of child pedestrians, bicyclists, 6) obligatory education on children road safety in schools, and 7) emphasizing the role of media on improvement of children road safety.

Key words:

1. Child
2. Safety
3. Education
4. Accidents
5. Brain Injuries

* **Corresponding Author:** Ali Gorji

E-mail: gorjial@uni-muenster.de

بهبود ایمنی راه کودکان در ایران

محسن انصاری^۱، علی گرجی^{*۲۰۲۰۴}^۱دانشگاه علوم انتظامی، تهران، ایران^۲مرکز تحقیقات علوم اعصاب شفا، بیمارستان خاتم الانبیاء، تهران، ایران^۳مرکز تحقیقات صرع دانشگاه مونستر، مونستر، آلمان^{*}گروه اعصاب و انسیتیو نوروفیزیولوژی، دانشگاه مونستر، مونستر، آلمان

اطلاعات مقاله:

تاریخ پذیرش: ۱۵ بهمن ۱۳۹۴

تاریخ دریافت: ۳ بهمن ۱۳۹۴

چکیده

مقدمه: تصادفات ترافیکی جاده‌ای منجر به حدود ۱۸۶۳۰۰ مرگ و میر کودکان در سال و همچنین میلیون‌ها آسیب دیدگی از جمله ترومای مغز و ستون فقرات می‌گردد. تصادفات جاده‌ای ممکن است منجر به معلولیت و بیماری‌های مزمن مانند صرع مقاوم به درمان و اختلالات شناختی شود. دو سوم از تلفات و مجروحیت ناشی از سوانح ترافیکی در کشورهای کم درآمد و یا با درآمد متوسط رخ می‌دهد. بهمنظور نشان دادن اهمیت مسئله سلامت عمومی و توسعه پایدار ایمنی کودکان از تاریخ ۲۰ دی لغایت ۲ بهمن ماه ۱۳۹۴ در تهران برگزار گردید.

نتیجه‌گیری: در طی سه روز بحث و گفتگوی متخصصان اروپایی و دانشمندان ایرانی، پزشکان، مریبان بهداشت و پلیس راهنمایی و رانندگی در جنبه‌های مختلف کودکان و ایمنی راه، هفت نکته برای بهبود ایمنی کودکان در ایران پیشنهاد گردید که شامل (۱) اعلام نمودن ایمنی جاده به عنوان یک مشکل بهداشتی ملی، (۲) تصویب استانداردهای ایمنی فنی برای انواعی اتومبیل و صندلی کودک، (۳) تدوین قانون برای استفاده اجباری از کمربند ایمنی و صندلی کودک، (۴) انجام اقدامات اجرایی برای کنترل بستن کمربند ایمنی و استفاده از صندلی کودک، (۵) افزایش تحقیقات در زمینه تصادفات جاده‌ای و ایجاد سیستم ثبت اطلاعات سوانح ترافیکی کودکان در کشور، همچنین با تأکید بر حفاظت از ایمنی کودکان به عنوان عابرین پیاده و دوچرخه سواران، بر (۶) آموزش عمومی در کلیه رده‌های سنی به عنوان یک الزام قطعی و (۷) تأکید بر نقش رسانه‌ها در فرهنگ‌سازی عمومی تأکید گردید.

کلید واژه‌ها:

۱. کودک
۲. ایمنی
۳. آموزش
۴. تصادفات
۵. آسیب‌های مغزی

* نویسنده مسئول: علی گرجی

آدرس الکترونیکی: gorjial@uni-muenster.de

تصادفات و سوانح رانندگی منجر به مرگ سالانه حدود ۱/۳ میلیون انسان و مجرح شدن حدود ۵۰ میلیون نفر می‌گردد. این به معنای مرگ ۳۰۰۰ نفر و معلول شدن هزاران نفر در هر روز می‌باشد. مطالعات مختلف نشان داده است که یکی از گروه‌های اصلی از قربانیان حوادث جاده‌ای که نیاز به برنامه‌ریزی مستقل جهت پیشگیری از این حوادث را دارند، کودکان می‌باشند. حداقل هر ۳ دقیقه یک کودک در جهان در سوانح ترافیکی جان خود را از دست می‌دهد. مرگ و میر کودکان در حوادث ترافیکی در بین ۴ علت اصلی مرگ و میر کودکان زیر ۵ سال در جهان می‌باشد. در حالی که مرگ و میر کودکان و نوجوانان زیر سن ۱۸ سال در حوادث و سوانح جاده‌ای بالغ بر ۱۸۶ هزار نفر در سال در جهان برآورد شده است، تعداد مجرحین در این رده سنی چندین میلیون در سال می‌باشد. علاوه بر اثرات اجتماعی و اقتصادی ناشی از این حوادث، از دست دادن جمعیتی در این حد، به نوعی از بین رفتن منابع انسانی جامعه در نسل‌های بعدی خواهد بود. میزان کشته‌ها و تلفات حوادث جاده‌ای در کشورهای در حال توسعه دو سوم کل تلفات و مجرحین را شامل می‌شود (۱).

حوادث ترافیکی چهارمین علت مرگ و میر کودکان بین ۵ تا ۹ سال پس از اسهال، عفونت‌های تنفسی و منژیت محسوب می‌شوند. سوانح جاده‌ای در بین کودکان ۱۰ تا ۱۴ سال عامل سوم مرگ و میر (پس از بیماری AIDS و اسهال) و در بین نوجوانان ۱۵ تا ۱۷ سال عامل اول مرگ و میر در جهان محسوب می‌شود (۲).

در حالی که جوامع مختلف به سرعت در حال افزایش تعداد وسائل نقلیه و راه‌ها هستند مسئله توجه به اینکی کودکان مغفل مانده است. ۳۸ درصد از کودکانی که در حوادث ترافیکی کشته یا مجرح می‌شوند را عابرین پیاده تشکیل می‌دهد. در کشورهای با درآمد سرانه پایین یا متوسط درصد زیادی از کشته‌ها و مجرحین در میان کودکان به علت عدم وجود پیاده رو، عدم وجود محل عبور ایمن در جاده، عدم وجود عالیم راهنمایی و رانندگی کافی برای پیشگیری از سرعت بالای وسایل نقلیه می‌باشد. ۳۶ درصد مرگ و میر این کودکان در داخل خودرو صورت می‌گیرد که مهم‌ترین علت آن عدم بستن کمربند اینکی وجود صندلی مخصوص کودکان می‌باشد. بقیه کشته‌ها و مجرحین (۲۶٪) مربوط به سوانح مربوط به دوچرخه یا موتور می‌باشد که اغلب به خاطر عدم استفاده از کلاه ایمنی می‌باشد (۱، ۲).

به علاوه این سوانح سالانه باعث مجرح و معلول شدن میلیون‌ها کودک در جهان می‌شود. معلولیت‌های حرکتی، قطع عضو و بیماری‌های صعب العلاج، بخصوص بیماری‌های مغز و اعصاب (نظیر صرع مقاوم به درمان، سردرد، اختلال حافظه، عقب ماندگی ذهنی) از این دسته می‌باشند. این وقایع اثرات بسیار عمیق روحی -روانی، اجتماعی و اقتصادی بر جامعه می‌گذارد و باعث اتفاق منابع مالی و انسانی فراوانی می‌گردد. متأسفانه در کشور ما قوانین اینکی جاده‌ای در کودکان نظیر اجبار در استفاده از صندلی‌های

کودک یا کلاه ایمنی در حین دوچرخه سواری وجود ندارد. قانون گذاران با تصویب قوانین مربوط به اینکی کودکان می‌توانند از هدر رفتن منابع انسانی و مالی و تأثیرات اجتماعی و روانی در کشورمان پیشگیری نمایند (۱، ۲).

برای ارتقاء اینکی کودکان در سوانح ترافیکی سازمان بهداشت جهانی ۱۰ پیشنهاد را مطرح نموده است: (۱) کنترل سرعت: ایجاد مناطقی با محدودیت سرعت حداقل ۳۰ کیلومتر در ساعت برای مناطقی که کودکان در تعداد بالا از آنجا رفت و آمد می‌کنند نظیر اطراف مدارس و تعییه دوربین‌های کنترل در اطراف آن و عالیم راهنمایی و رانندگی هشدار دهنده (۲) کنترل بر روی رانندگانی که تحت تأثیر دارو یا الکل رانندگی می‌کنند (۳) استفاده اجباری از کلاه ایمنی برای کودکان و نوجوانانی که از دوچرخه یا موتورسیکلت استفاده می‌کنند (۴) استفاده از صندلی کودک متناسب با سن و بستن کمربند اینکی: استفاده صحیح از صندلی کودک و کمربند اینکی می‌تواند سبب کاهش ۶۰ درصدی مجرحیت شدید به دنبال حوادث ترافیکی در کودکان ۴ تا ۷ ساله گردد (۵) ارتقاء توانایی دید کودکان در خیابان‌ها و قابلیت دیده شدن آن‌ها؛ روش‌هایی نظیر استفاده از لباس‌های روشن و شبرنگ، چراغ دوچرخه، عدم وجود موائع که سبب کاهش دید رانندگان در خیابان می‌شود و ... از این روش‌ها می‌باشند (۶) ارتقاء وضعیت جاده‌ها و خیابان‌ها با در نظر گرفتن وضعیت خاص کودکان و ایجاد مناطق امن برای آنان (۷) ارتقاء اینکی خودروها با طراحی‌های خاص برای کودکان: نظیر تعییه وسایل الکترونیکی، آینه‌ها و دوربین برای دیده شدن کودکان توسط رانندگاهای خودروها (۸) در کشورهایی که رانندگان از ۱۵ سالگی اجازه رانندگی دارند، نیاز به آموزش‌های خاص به آن‌ها و کنترل شدیدتر وجود دارد (۹) ایجاد سیستم‌های مراقبتی مناسب برای حمل صحیح و درمان سریع کودکان مجرح در حوادث ترافیکی (۱۰) نظارت برتر در کودکان در جاده‌ها توسط والدین، پلیس، مسئولین مدارس و ... (۳، ۴).

گزارش

در کشور ما نیز سالانه چندهزار کودک در تصادفات رانندگی جان خود را از دست می‌دهند و دهها هزار نفر نیز مجرح می‌گردند. با هدف ارتقاء سطح اینکی و سلامت کودکان کشورمان، پنجمین کنگره بین‌المللی اینکی راه و تروماتی کودکان از تاریخ ۳۰ دی ماه لغایت ۲ بهمن ماه ۱۳۹۴ با حضور ۹ تن از متخصصین این رشته از کشورهای آلمان، اتریش و فرانسه و ۳۵ تن از متخصصین ایرانی در رشته‌های مختلف مربوطه برگزار گردید. تلاش در جهت تصویب قوانین اینکی کودکان در کشور، آگاهی رسانی عمومی در مورد اهمیت استفاده از صندلی کودک و کمربند اینکی در خودرو و همچنین کلاه ایمنی در حین دوچرخه سواری، نقش عالیم راهنمایی و زیرساخت‌های جاده‌ای در پیشگیری از حوادث ترافیکی در کودکان، اهمیت کنترل سرعت در پیشگیری از صدمات کودکان به عنوان عابر پیاده و ارتقاء کفیت اینکی خودروها با توجه به شرایط کودکان از جمله موضوعاتی است که در این هم اندیشی به آن پرداخته شد. این هم اندیشی توسط مرکز علوم اعصاب شفا - بیمارستان خاتم الانبیاء (ص) و بنیاد شهید و امور

تحقیق

- (۳) تدوین قانون برای استفاده اجباری از کمربند ایمنی و صندلی‌های کودک
- (۴) انجام اقدامات اجرایی برای کنترل بستن کمربند ایمنی و استفاده از صندلی کودک
- (۵) افزایش تحقیقات در زمینه تصادفات جاده‌ای و ایجاد سیستم ثبت اطلاعات سوانح ترافیکی کودکان در کشور
- (۶) آموزش عمومی در کلیه رده‌های سنی به عنوان یک الزام قطعی
- (۷) تأکید بر نقش رسانه‌ها در فرهنگ‌سازی عمومی در زمینه ایمنی کودک همچنین در خصوص ایمنی کودکان به عنوان عابرین پیاده و دوچرخه سواران تأکید شد.

ایثارگران با همکاری پلیس راهور، هلال احمر و وزارت بهداشت و درمان برگزار شد. سخنرانی‌ها در زمینه‌های مختلفی از جمله ایمنی راه، ترومای کودکان، فرهنگ ترافیک، قوانین مربوط به ایمنی کودکان و ... ایله گردیدند. علاوه بر این پوسترها بسیاری نیز با موضوعات مرتبط در این خصوص به نمایش گذاشته شد.

نتیجه‌گیری

بعد از ۳ روز بحث و تبادل نظر در این گردهمایی، در پایان موارد زیر به عنوان نتیجه‌گیری و جمع‌بندی مطالب ارائه شده اتخاذ شدند که شامل:

- (۱) اعلام نمودن ایمنی جاده به عنوان یک مشکل بهداشتی ملی
- (۲) تصویب استانداردهای ایمنی فنی برای اتومبیل و صندلی‌های کودک

منابع

1. Peden M, Scurfield R, Sleet D, Mohan D, Hyder AA, Jarawan E, et al. The World Report On Road Traffic Injury Prevention. Geneva, World Health Organization; 2004.
2. World Health Organization. Dept. of Injuries and Violence Prevention. The Injury Chartbook: A graphical overview of the global burden of injuries. Geneva, World Health Organization. 2002.
3. Peden MM. Adult Pedestrian Traffic Trauma in Cape Town with Special Reference to the Role of Alcohol [Unpublished Thesis]. Cape Town, University of Cape Town, Department of Surgery; 1997.
4. Andrew W. Howard. Automobile Restraints for Children: Clinicians. CMAJ. 2002; 167(7): 769-73.